

mynstringscommissionen kom til den Formening, at Hesten ikke var antagelig, skulde denne Hest maaskee fra en lang Afstand sendes tilbage til Regimentet og ombytted eller erstattes af en anden, hvorved megen Tid vilde gaae spildt, ikke at tale om de ikke ubetydelige Befordringer ved Hestens Marsch frem og tilbage. Derimod synes det, som om det er rigtigt, at Amtsmynstringscommissionen foretager Taxationen af Hestene, men at Bedømmelsen af deres Tjenstdygtighed overlades til den militaire Mynstringscommission. Der er i Slutningen af samme § 6 af Udvalget tilføjet, at disse Heste ikke skulle være over 9 Aar gamle. Denne Bestemmelse er ogsaa noget indskrænkende og forbunden med megen Gene for Militairstaten. Der kan meget godt være Heste, der ere 9 Aar gamle og derover, som ere fuldkomne tjenstdygtige og mere tjenstdygtige end Heste i en ung Alder. Skulde imidlertid den ærede Forsamling insistere paa denne Betingelse, vil jeg tillade mig at foreslaae, at den modificeredes saaledes, at Hestene kunne antages indtil det 12te Aar incl. og modtages af Districtet, imod at Districtet i saa Fald erholdt udbetalt de aarlige Remonteringspenge, som ere 8 Rbd. for hvert Aar, som Hesten oversteg 9 Aar. Dersom man nægter Krigsbestyrelsen dette, kunde det undertiden være vanskeligt, navnlig naar Freden indtræder at skaffe det fornødne Antal af fuldkomne tjenstdygtige Heste under 9 Aar; thi de tjenstdygtige Heste kunne ligesaa godt træffes i en Alder af over 9 Aar, som tidligere. I alt Fald kan denne Bestemmelse kun gjælde de oprindelige 1728 egentlige Districtsheste og ikke finde nogen Anvendelse paa det forøgede Antal Heste, som Militairstaten har forbeholdt sig i Henhold til § 8 (Ordføreren: Det er heller ikke Meningen!). I Slutningen af denne § 8 har Udvalget foreslaaet, at „dersom en af det forøgede Antal Heste, medens den er paa Foder i Districtet, døer eller beskadiges, er det Militairstatens Sag at anskaffe en anden, medmindre at dette Uheld bevilslig kan lægges Districtet til Last“. Udvalget er altsaa gaaet ud fra den Anskuelse, at disse Heste skulle betragtes som Militairstatens og blot fodres i Districterne; men det

er en meget slem Ting, at den, som fodrer Hesten, som har den til Brug, ikke skal være ansvarlig for Hesten, og at den, som egentlig er Eier deraf, som skal bruge Hesten i paakommende Tilfælde, skal overlade den til en Andens Afbenyttelse, uden at denne derved bliver gjort ansvarlig for Hesten. Militairstaten har ingen Maade til at kontrollere, hvad Brug der gjøres af Districtshestene i den Tid, de ere i Districterne. Udvalget har antaget, at denne Fodring af disse Heste udover Antallet af 1728 skulde være en temporair Foranstaltning, idet der i § 3 er sagt, at der skal ikke saaledes som det i Lovforslaget hedder: „indtil videre“, men „indtil Omorganisationen af Hæren“ tilkomme Krigsbestyrelsen Adgang til at forøge Antallet af Heste for hvert District. Forsaavidt det altsaa kun skal være en temporair Foranstaltning, saa kunde Krigsbestyrelsen nok acquiescere ved Forslaget, naar det iagttages, at det i Loven udtrykkeligt siges, at disse Heste vedblive at være Militairstatens Eiendom, og indtil videre fodres af Districterne; men i saa Fald maa Militairstaten være berettiget til at levere Districterne tjenstdygtige Heste i enhver Alder til Fodring. Ved den Plan, som i sin Tid vil blive foreslagt til en Ordning af Armeen, vil altsaa dette Spørgsmaal komme frem paany, hvorledes Militairstaten skal forsynes ved en udbrydende Krig med det Antal Heste, som overstiger det Antal, der holdes i Fredstid, og ved denne forandrede Redaction er saaledes Spørgsmaalet ikke afgjort, men udsat til den egentlige Organisationsplan for Armeen fremkommer, og under disse Omstændigheder troer Krigsbestyrelsen ikke videre at burde urgere derpaa. Ved § 13 har Udvalget foreslaaet, at de af Landmilitairstationerne dicterede Mulkter for slet Behandling af Hestene skulle tilfalde Amtets Fattigvæsen, og ikke Regimentskassen. Jeg vil i saa Fald foreslaae, at Beløbet idetmindste deles, og at den ene Halvdeel af Mulkten tilfalder Fattigkassen, og den anden Halvdeel Militairstaten, s. Ex. Krigshospitalskassen.

S. Petersen: Den ærede Ordfører gjorde mig opmærksom paa Noget, jeg havde glemt, og det var godt, der blev talt derom, det takker jeg for. Naar nemlig det andet Hold